

Tema je ovogodišnje Noći knjige 2021. – manifestacije, već desete po redu, kojom se obilježava 23. travnja, Svjetski dan knjige i autorskih prava „Ljekovita moć knjige“.

U to ime, za vas dragi čitatelji, izabrali smo jedan citat, svjetski poznatog argentinsko-kanadskog pisca i dobitnika niza književnih nagrada. Erudit, prevoditelj, urednik, bibliofil s jednom od najbogatijih privatnih knjižnica na svijetu (preko 40000 svezaka), ravnatelj Argentinske nacionalne biblioteke, književnoj je javnosti poznat i po zanimljivoj crtici iz najranije mladosti, a to je da je još kao srednjoškolac dok je radio u jednoj knjižari u Buenos Airesu, čitao knjige slijepom Luisu Borgesu. To četverogodišnje druženje i iskustvo, Manguel je 2004. opisao u svome djelu *S Borgesom* za koje je dobio i književnu nagradu. Njegovo najpoznatije djelo *Povijest čitanja* dostupno je i u hrvatskome prijevodu.

Citat koji slijedi govori o tome da zapravo nema recepta za rođenje iskrenog zaljubljenika u knjige i čitanje, ali ipak... vrijedi pokušati te knjizi vratiti i osigurati zasluženo mjesto u našim životima iako je to prema Manguelu dug, ponekad težak ali i prelijep i nezamjenjiv osjećaj.

Da ipak vrijedi pokušati, potvrđuju i vrijedni organizatori Noći knjige koji se unatoč sve poraznijim podacima o čitateljskim navikama naših sugrađana ne predaju te s istom ljubavlju i entuzijazmom prenose zarazu!

Ne pouzdajem se previše u službene programe poticanja čitanja s kojima sam se susreo u Kanadi, ili mnogim drugim zemljama. U svojoj biti takvi programi većinom slijede metode posuđene iz svijeta oglašavanja, koje prikazuju javne ličnosti, kao što su filmske zvijezde ili sportske ikone u činu čitanja, a na ulici se dijele besplatne knjige. Takve bi metode trebale stvoriti potrošače. To ne čine.

Jedina dokazana metoda koja rađa čitatelja jest ona koja koliko je meni poznato, još nije otkrivena.

Ono što se ponekad pokaže uspješnim jest primjer pasionirana čitatelja. Ponekad iskustvo prijatelja, roditelja, učitelja, knjižničara... A to je... dobar početak. Otkriće umjetnosti čitanja intimno je, nejasno, tajanstveno, gotovo neobjasnjivo, blisko zaljubljivanju, ako mi se može oprostiti ova sladunjava usporedba. Ono se stječe u samoći, poput neke vrste otkrivenja, ili se njime može zaraziti, licem u lice s drugim čitateljima... Radost koju donosi čitanje, poput svake radosti, ne može se nametnuti.

Kad je u 1. st. prije Krista Diodor Sicilski posjetio Egipat, obilazeći ruševine drevne knjižnice, ugledao je natpis na kamenu: Lječilište duše. Možda baš tome knjižnica treba težiti.

Alberto Manguel
Dok pakiram svoju biblioteku: Elegija i deset digresija